

Dr.BARna

☒ Transsexualita je asi letos v módě! Pořadatel Luigi se dal předělat na „pohlednou“ blondýnku! Nabídky k sňatku se přijímají v redakci.

Luigi nám taky píše: Jak je v Telči? Já furt blbnu v práci. Hanča marodí, na baráku dělají fasádu a jsem naštvaný, že mi nechtějí dát dovolenou. Tak všechny pozdravujte a já se pokusím v příštím týdnu dorazit. *Luigi*

☒ Renomovaný fotograf Antonín V., vrací se sa především nad rámem z baru, začal na náměstí bušit do auta stánkačky Heleny A., jinak zpěvačky Folkloku a dožadoval se slevy triček. Co na to Jan Tleskač?

☒ Jim Drengubák se včera na baru stal renomovaným odborníkem na degustaci vín, objevil totiž hned ve dvou kanystrech tzv. „JARní odrůdu“. Ta se však nevyznačuje zlatožlutou barvou, silnou a těžkou vůní a nízkým obsahem kyselin, zato má skvělé mycí vlastnosti...

☒ V poslední době se mohlo ranním chodcům zdát, že ve sklepech je stále podezřele živo a že tam zaznívají tóny nejen folkové. Začala se tedy šířit fáma, že festival Czechtek neskončil, ale že se jen přesunul a přejmenoval na TelčTek.

☒ Malí kluci (cca 10 let): „Zpívají tady dneska Kabáti?“ Prodavačka: „Ha, ha, dobrý vtíp.“ Jeden kluk ke druhému: „Cože to říkala?“ Kluk: „Že prej dobrý vtíp nebo co.“

☒ Mladý pár se dívá na leták Zpátky do Třeboně. „Máme i lístky.“ Nastávající maminka: „Jo, no to já zrovna budu rodit.“ Nastávající tatínek: „Tak já holky přijedu.“

☒ Žofka K. si koupila v Jihlavě šedou šprndu a nemohla k ní sehnat ladící gatky! Až v Telči

se jí to prý poštěstilo. No kam na to ten Informátor chodí!

☒ KaBu Čuně si už sice kalhotky vyprala, ale pro jistotu si prý dnes zakoupila nové bokovky! Uvidíme, co na to Informátor...

☒ Štampast Bobeš se na baru přiznal, že teprve po včerejším vtípu na Nezmary konečně pochopil, kdo to ten tanečník(ce) je.

☒ Zvukař Luboš se ptal pořadatelky Martinky, zda by jí mohl umýt záda. Ta svolila pod podmínkou předložení písemného dovolení od Lubošovy ženy Věrky. Dnes ráno bylo povolení doručeno na stánek, kde je k nahlédnutí. Kdy a kde se bude umývat nám Informátor určitě donese.

☒ Stánkař a skoropřadatel Kája dnes ráno odjížděl z Telče na čtyřikrát. Vždy se probíral a s hláškou: „Sakra, zase mi to ujelo!“ znovu upadl do tvrdého spánku.

DÍLNY ZÍTRA V LIDUŠCE

- ☒ malování kravat (z hedvábí)
- ☒ malování na sklo
- ☒ vícebarevná batika
- ☒ tisk a barva na textil
- ☒ pletení košíků

Dílny krásně fungují, přijďte si taky zabátikovat!

ZPRAVODAJ

už téměř zaběhnutý | číslo 7 | pátek 6. srpna 2004

Telčské stálice s Kleopatrou

Čtvrteční zámecký program otvíralo vsetínské duo Žamboši, autor a výborný kytarista Honza Žamboch a jeho partnerka Stáňa Brahová. Žamboši čtyřpísňový recitál byl sympatický, jenže kromě poslední Plisničky, skladby, kde Stáňa Brahová simultánně tlumočí český text, divákům asi jiná píseň neutkvěla. Nemluvě o tom, kterou by si asi druhý den zazpívali. Svůj jediný „hit“ se zapamatovatelným refrénem, O Znakoplavkách a tak, z těžko pochopitelných příčin nezařadili, snad z obav, že píseň svou formou i nápadem připomíná Plíhalovu O blechách a tak. Nějak těm mladým písničkářům schází sdělné a zpívatelné písně. Méně mluvit a víc hrát, takřka pětiminutový proslov před přidavkem zjevně část publika nudil a nezajímal. Žamboši by se mohli o folkovém marketingu poučit třeba u Devítky, která jako obvykle svůj koncert končila hitovkou Holka od koní, již Jindřiška Brožová tentokrát zazpívala s běžně nevidaným nasazením. Kapela s ní záměrně uzavírá všechna hraní, a píseň se tak stala již poměrně známou. Vystoupení další z telčských stálic, pojaté jako průřez tvorbou Honzy Brože s důrazem na písně z poslední desky Pohádka, bylo netradiční. Jednak s ní už poněkolidikáté hostoval bubeník Daneš Marinica, hlavně však během jejich celého bloku seděl a tančil na pódiu břišní tanečník Kleopatra, který sice ze začátku působil coby zpestření, po delší době už to ale bylo trapné a vrcholilo to při produkci Nezmarů, kdy někteří z členů kapely byli patrně dost otráveni. Jak se redakci podařilo vypátrat, za touto causou stojí Jan Friedl, jenž tanečnicka za pětikilo koupil jako škodárnu hlavně pro Nezmary. Nu, zpět k Devítce. Bicí hrály zhruba v polovině skladeb, a některým kouskům opravdu dodaly na razanci, nanejvýš Jindřiščiným sólovým Normálně stárnu a Netrap se, těžko si bez nich představit i lehce popovou Moc blízko jsi stál z alba Třetí vydání. Kontrabas Davida Hofrichtera umocňoval m.j. smutnou Až budeš smutná, hnal vpřed napjatou Když chci a zasóloval si v Přišel jsi z dálky. Díky dobrému zvuku jsem si užil i barevně sladěné a znělé trojhlasly, např. v Modlitbě či v starší skladbě Schody. Diváci slyšeli taky fejton o průběhu zkoušky Devítky (viz web), historku o tom, jak Jindřišku „osoval“ M(m)otýl a novou píseň Podzimní víla, kterou pro Devítku složila Pavlína Jiřová. Čtrnáct písní stačilo Devítce k tomu, aby potvrdila pověst jedné ze špiček „mladé“ folkové generace (t.j. kapel, které hrají něco málo přes deset let) a snad zaujala i skalní fanoušky Nezmarů. Ti hráli na nádvoří už po jedenadvacáté za sebou; to s nimi sborově zpívalo písně notoricky známé a pozorně naslouchalo řadě novinek. Jejich nádvořaně jim prostě rozumějí. *Cave*

Tanečníkův večer

Tak máme za sebou další vydařený hvězdnatý a hvězdný večer. Koncert Devítky a Nezmarů (bohužel Žambochy jsem neslyšela díky svému pozdějšímu příchodu; nevadí - tak

tedy dnes na nocturnu) se velmi zdařil: hlavní prim však hrál(a) břišní tanečník(ce) sedící po boku první, a pak i druhé kapely a svým vtipným divadelním přednesem i lehkými tanečními vsuvkami na sebe chvílemi strhával(a) pozornost obecnstva na úkor obou kapel. Poněkud vyvedena z míry se zdála Jindřiška, která zjevně nevěděla, co si má myslet. Ostatní členové Devítky se touto „zpěvačkou bez portfeje“ očividně bavili. Skutečným vyvrcholením této zvláštní symbiózy bylo vystoupení Nezmarů, kdy se mezi členy kapely v jednu chvíli rozvinul neočekávaný vášnivý dialog na téma břišního tanečníka(ce) takovým způsobem, až málem zapomněli, že jsou na koncertě a ne v diskusním pořadu. Ani závěrečná děkovačka se neobešla bez vzájemných polibků, objímání a květin jak pro stálou i naši „hostující“ členku kapely. A tak jsme opět ujistili Nezmary, - zpočátku nervózní z toho, že se nic neděje - že nám fantazie skutečně nedošla. *Terka*

Rozpaky nad ToM & Plnožen

Brněnskou sestavu ToM & Plnožen, která se představila ve čtvrtek na Kocouři scéně, jsem slyšel během dvou let podruhé. Znovu mě potěšila šikovná zpěvačka Šárka Horáčková, hezky se poslouchaly i houslové vyhrávky sem tam se prolínající s linkami příčné flétny (často hrály oba nástroje unisono). V hudbě i textech je už mnohem méně patrný vliv Karla Plíhala, dost věcí se ale bohužel nezměnilo. Téměř nulová energie celkového projevu, ostatní hlasy intonačně kolisající, unylé aranže, kytara hraná přes plechově znějící efekt, navíc rytmicky trochu rozsypaná. Jak by řekl kamarád zvukař Karel: „Těm to nehraje.“ *Cave*

Bobova diéta

•..... kocouři

Košická kapela vznikla vo februári 2002. Róbert Bobo Tkáč, vedúci skupiny a basák v tom čase týral telo mliečnou diétou, ktorej nedostavujúce

sa výsledky ho privádzali do zúfalých stavov. Následne sa v nejakom ženskom magazíne dočítal, že skvelým spôsobom ako schudnúť je stres. O ten sa mu mali postarať: Silvia „Sivi“ Sokolová (fantasticus vocalis subtilis) – speváčka s nádherným ženským hlasom, Martina „Tinuška“ Rinková (vocalus chlapos bravissimus) - speváčka s nádherným mužským hlasom, Marek „Marecek“ Szarvaš (percussionis maximus momentalis) a Peter „Molko“ Molitoris (vocalus autoris immobilis) – autor hudby a textov, gitarista, flautista, spevák a priekopník tanečného štýlu „invalid dance“. Prvé skúšky tejto zostavy jednak definitívne pochovali Bobov (directorus magnis dictatoris) celoživotný sen o čisto ženskej kapele, v ktorej by on pôsobil ako neobmedzený vedúci s právom ľubovoľného individuálneho prístupu k jednotlivým členkám, a jednak mu privodili obdobné stavy zúfalstva ako predošlé diéty. Výsledkom tohto pôsobenia vznikol názov Bobova diéta. Hrají folkové písničky ovlivnené jazzem a latinskoamerickou hudbou. *-int-*

www.bobovadieta.tk

Skoro

Prvně tu kapela hrála v roce 1994, což je letos 10 let, tedy malé jubileum. K hraní si muzikanti odbíhají od rodičovských či pracovních povinností. Složení se od loňska nezměnilo: Mirka Janovská-zpěv, Jolana Turečková-zpěv, Petra Kaluschová-příčná flétna, saxofon, Rosťa Tureček-kytara, Michal Janovský-baskytara, Petr Mikeš-bicí. Nyní natáčejí svépomocí demo. Zpěvačka Mirka dokončila před měsícem vysokou školu a bude z ní učit, tak bacha! Ale kapela jí to prý odpustí. Každoročně má Skoro soustředění na chatě v Mrákotíně, takže Mrákotínští už většinu skladeb dobře znají. *Cave*

Jarret

•..... nádvoří

Glen Hansard

irský hudební záruk

Lídr skupiny The Frames Glen Hansard je zvyklý hovořit v obrazech. Když říká, že „v dětství nebyl dobrý v žádném sportu - kromě běhu na dlouhé trati - a snad stále že ještě je“, zcela jistě tím nemíní ranní jogging, ale svou hudební kariéru. V jed-

ně ze svých písní zpívá: „Chceš-li, aby slunce svítilo celý den na tvou tvář, musíš s ním obletět kolem země“, v jednom rozhovoru řekl, že „když je zeď před tebou příliš vysoká, musíš obejít celou zeměkouli, aby ses dostal na druhou stranu“. A tak Glen Hansard běží, lítá a sveřepě šlape již dvanáct let.

1. března 2004 převzali The Frames v Dublinu na slavnostním večeru cenu Meteor Award v kategorii nejlepší irská skupina (loni ji obdrželi U2), nominováni byli také v kategoriích nejlepší album (Set List) a nejlepší zpěvák (Glen). A jaký je tedy Glen?

„Je docela marné snažit se sesmolit něco o tom, co Mistr hrál, protože jakmile mu naběhla žíla na krku, zrudl a začal rvát, zbavil nás vědomí a ještě teď máme v hlavě jako v míchače.“

„A když zpíval, všechna ta vesmírná energie, která z něj při zpěvu vyzařovala, nás doslova přibila na židle. Až do té doby bychom nevěřili, že Revealate se dá zahrát jen na obyčejnou španělku.“

„Je zvláštní, že každý koncert Glena je úplně jiný a přitom je každý naprosto úžasný.“

„Nejlíp se cítí tam, kde se naivní a nevinný idealismus setkává s realitou a zklamáním.“

„Můj kamarád některé z jeho zvuků popsal jako šamanský tanec na akustické kytáře a líp to snad popsat ani nešlo.“

„Na tváři má neustále rozpustilý úsměv, který se obvykle promítá také do všeho, co dělá.“

„Není větší irské kapely po roce 2000 než jsou Frames a není Frames bez Glena Hansarda. To bude paráda!“ *-archiv-*

frames.vipcz.cz

Sestry Steinovy •.....nocturna

Objev české písničkářské scény posledních let. Drsné a emancipované sestry hrající na kytary natočily už dvě alba, Lilie polní a Můj tanec. Hrst moudrých slov od Jiřího Černého, Vladimíra Vlasáka a Tomáše Hrubého:

„Přirozený zpěv, bluesově jednoduché kytary, jejich jasný, zdravý, v rytmu pevný zvuk má cudnou neměnnost dívčího svěření.

Nikomu nepodobné Sestry Steinovy, „trochu dámy, trochu skály“, bezstarostně swingovými hlásky zpívají o vlastní slabosti a svobodě, která „zbyde každému, kdo si všechno zničí“. Kytary drhají nepopsatelně a v rytmech místy těžko spočítatelných.“

„Kouzlo Sester Steinových pramení ze spojení zvonivě ostrých, občas ironicky šlehavých hlasů Karoliny Kamberské a Lucie Steinhauserové.“

„Současně sladké, ostré, šalivé hlásky i dvojhlasiky zpívající často velmi drsný repertoár.“

www.sweb.cz/sestry.steinovy

Disneyband

Liberecké duo, které sestává z autora, zpěváka a kytaristy Martina Kadlece a zpěvačky Věry Soukupové, charakterizoval publicista Jiří M. Brabec takto: „Svrážná poetika, zahrnující jak cudnost, tak jistou drsnost výpovědi, velmi dobré hudební výkony a pocit navázaného kontaktu s divákem od začátku do konce vystoupení, repertoár plný vnitřní energie.“ Většina písní pojednává dle Martinových slov o sexu, takže rozhodně žádná nuda. *-int-*

kocouři	Skoro Bobova diéta
nádvoří	Jarret Glen Hansard
nocturna	Disneyband Sestry Steinovy